

turlig Følge af, at Kvinderne faar Stemmeret.

P. Nalholm, Ugilt, Karl Ørnbøll, Bjergby, og Ludvig Elbæk opfordrede til at stemme mod Forslaget.

Gaardejer Chr. Ledet, Skjøttrup, skulde overfor Nielsen bemærke, at vi her oppe er betydelig mere frisindede end i København. Adskillige truer med at ville udmelde sig af Foreningen, hvis Forslaget vedtages. Man kommer uvilkaarlig til at tænke paa Bahnson, der vil vende sit Fædreland Ryggen, naar vi faar et Venstreministerium. Bahnson er et uheldigt Ideal for »De Unges Valgret«. Jeg er moderat Politiker, og jeg er ogsaa fornuftig. Jeg synes ikke, der let kan opstilles en mere moderat Fordring end Kravet om almindelig Valgret.

Fr. Jepsen, Hørmested, anbefalede at stemme for Forslaget.

Efter endnu nogen Tids Diskussion stillede Cand. Nielsen følgende Resolution:

»Idet Aarsmødet udtaler, at det, efter den afvisende Stilling, som Kvindevalgretsudvalget har indtaget til Spørgsmaalet om at optage Kravet om Kvindernes Valgret paa »De Unges Valgret«s Program, synes meningsløst at optage nævnte Krav paa Programmet og derfor anser det for ønskeligt at lade dette Spørgsmaal hvile foreløbig, gaar det over til næste Punkt paa Dagsordenen.«

Han foreslog endvidere, at der afsendes følgende Telegram til de københavnske Kvindeforeninger:

»Repræsentanter for »De Unges Valgret«, samlede til Aarsmøde i Løkken, har med Tilfredshed set Kvinderne danne deres egen Valgretsorganisation og udtaler Ønsket om, at Kvinderne snarest maa opnaa kommunal og politisk Valgret.«

Larsen-Ledet: Jeg og mine Meningsfæller vil stemme mod Hr. Nielsens Resolution og hans Telegram. Vi kræver en Afstemning over vort Forslag. Det skal vedtages eller forkastes. Vi holder paa de rene og klare Standpunkter og finder d'Hr.s Smiger for Kvinderne ret usmagelig.

K. F. Jensen: Vi vil arbejde for Kvinderne og ikke smigre dem.

Man skred derpaa til Afstemning. For Forslaget stemte 14. 12 stemte imod og een stemte ikke.

Da der udkræves $\frac{2}{3}$ af Stemmerne, for at en Programændring kan blive vedtaget, var Forslaget altsaa forkastet — skønt det havde Flertal for sig. (Vendsyssel Tidende).

Rejsebrev fra Skotland.

Hvad kan man gøre bedre en Regnvejrsøndag i Skotland end give sig til at skrive.

Regnen har skyllet ned fra Morgenstunden og vasket de ikke synderlig rene Gader. Man faar ikke en Gang Lyst til at gaa ud at studere Kirkelivet, det eneste, en fremmed kan gøre.

Lysttur til Loch Lomand er udelukket, Togene gaar ikke. Besøg paa Udstillingen ligeledes, Udstillingen er lukket. Ingen Forlystelser, ingen Restauranter er aabne. Paa Grund af Udstillingen fandt jeg ikke Plads i de Hoteller, jeg søgte; men fra et af disse blev jeg vist hen til en Dame, hvor jeg fik et Værelse. Bemeldte Dame var i Aftes saa venlig at tilbyde mig Mad for Dagen, ellers havde jeg maattet sulte. Til min Forbavselse begyndte Sporvognene at køre Kl. 10 i Formiddags efter middelevropæisk Tid altsaa først Kl. 11; i Edinburgh kørte de ikke sidste Søndag.

Hvad der virkede oplivende i the Princess street i Edinburgh var the mail coach med sine brede Sæder belagte med skotske Tæpper i overvejende røde Farver, forspændt med 4 Heste, Kusken klædt i kongelig dansk højtrød Farve, samme Farve har ogsaa en Slags Konduktør, der med sin Messingtrompet søger at tildrage sig Folks Opmærksomhed. Disse Vogne førte Folk til Forth Broen og Roslin Kapellet, Seværdigheder i Edinburghs nærmeste Omegn.

Forth Broen ser man langt borte fra, naar man kommer sejlene til

Edinburghs Havnestad Leith. Det er en af de mægtigste Brobygninger i Verden, en Kombination af Hænge- og Buebro. Det er ingen Svingbro som vor Limfjordsbro; den er saa høj, at Skibene kan sejle under den, Brolinien er 150' over Havfladen. En Rejse til Skotland er nok Møjen værd. Smørbaadene, der gaar fra Havnegade, er gode Baade med rummelig og luftige Kahytter; i alle Tilfælde er Thorsa det, og desuden har Thorsa en meget elskværdig Kaptajn, Mr. Stark, der gør alt for at gøre Rejsen behagelig. Naar Vejr og Søgang tillod det, gik Sporten livlig paa Dækket under Anførsel af Kaptajnen.

I Forth Bugten ligger flere mærkelige Klippeøer saaledes Isle of Mag, Pfiddery Klippen, hvorigenem man tydeligt ser to store Huller, og Bassrock med Millioner af Vildgæs. Kaptajnen sejlede tæt ind under den sidste, et Skud blev løsnet, og Tusinder af Fugle løftede sig fra Klippen. Ved Forth Fjorden ligger ogsaa Ruinerne af Tantallon Castle.

Edinburgh er baade med Hensyn til Beliggenhed og Arkitektur en meget smuk By. Den nye By er skilt fra den gamle historiske ved en dyb Kløft; men Siderne af Kløften er omdannede til smukke Anlæg, og paa Bunden af Kløften gaar Jærnbanelinier. Her findes ogsaa Hallerne, hvis Tag er anvendte til nydelige Blomsteranlæg med Tæppebæde. Princess street er Hovedgaden; her findes de smukkeste Butikker med specielle skotske Værelser, deriblandt en Mængde skotske Edelstene. Paa den anden Side af Gaden er der dejlige Parkanlæg med en Mængde Statuer, og op over det hele rager det smukke Mindesmærke for Walter Scott. »Walter Scott« og »Queen Mary« møder man overalt. For Enden af Princess street ligger Caltan Hall med Nelson Monumentet og det ufuldendte Mindesmærke for Waterloo Slaget, en Kopi af Parthenon; man ser i det hele mange offentlige Bygninger i ren græsk Stil.

Paa den anden Side af Kløften hæver sig den gamle Borg »The castle«. Den er nu en Kaserne for et Højlanderegiment; men den rummer mange historiske Minder; mange Navne er knyttede dertil. Fra Murtinderne er der en dejlig Udsigt over Byen. Smukke Udsigter er i det hele karakteristiske for Edinburgh. I »the Castle« ser man endnu to Værelser fra Maria Stuart's Tid; i det lille Soveværelse blev Jacob I. født. I det andet Rum fremvises de længe forsvundne, men atter genfundne, Kronjuveler.

Inden for Murene findes St. Margarets lille Kapel; det er den ældste Bygning i Edinburgh og den mindste Kirke i Storbritannien. Uden for Kapellet ligger den gamle Kanon Mons Meg, der blev brugt i Slag 1489 og 1497. Senere kaldes den i en af Cromwells Lister over erobrede Vaaben: »Den store Jærnmorder Meg.« Uden for en af Bastionerne findes en lille Kirkegaard for Regimentets Hunde; hver har sin lille Plade med sit Navn.

Fra det gamle Slot kommer man gennem High street og Canongate til

Holyrood Paladset. Disse Gader er nu snavsede og Husene forfaldne, Boliger for Smaafolk; i gamle Dage var det Boliger for den skotske Adel, Naynens minder endnu derom. Om trent midtvejs mellem the Castle og Holyrood ses John Knox's Hus. Her har Kampen staaet mellem Katholiker og Protestanter. Meget minder om, at man er i Knox's Land — saaledes de mange Gadeprædikanter; men Minderne om Queen Mary er dog Folket kære.

I Holyrood findes baade hendes og Darnleys Værelser, Blodpletten, hvor Rizzio blev myrdet ses tydelig. Kapellet, der hører til Slottet, er blevet ødelagt i Reformationskampene og ikke siden genopbygget; Pillerne staar der, men meget af Taget er der ikke tilbage. Mange skotske Konger ligger begravne der, Darnley findes der ogsaa. For ikke mange Aar siden er en adelig katolsk Dame blevet jordet der.

Ved Slottet ligger Queens Park, 5 engelske Mil i Omkreds; op over det hele rager Arthur seat, 822 Fod højt, og herfra har man Edinburghs videste Udsigt.

Nær ved Edinburgh er det allerede omtalte Roslin Kapel, dets Arkitektur er saa mangfoldig, at det er bleven kaldt en Bibel i Sten. Nær ved ligger Ruinerne af Roslin Castle, bygget i det tolvte Aarhundrede. Det ligger paa Skrænterne af en malerisk skovbevokset Kløft.

En anden dejlig Ruin, som man naar efter en Times Jærnbaneekørsel, er Melrose Abbediet, et gammelt Kloster for Cistercienser Munke. Det blev grundlagt 1126 og efter en Ødelæggelse genopbygget af Kong Robert Bruce, hvis Hjerte ligger begravet her. Af Klostret er der ikke meget tilbage; men Kapellet er vel bevaret. Dog findes mange nedfaldne Søjler og Kapitæler; paa en af disse sad Walter Scott ofte; mange af hans Værker er bleve indspirerede her. Naar man kommer til Edinburgh, ønsker man i det hele taget, at man havde sin Walter Scott i levende Minde. Abbotsford, hvor han boede, er nær Melrose og ligeledes Dryburgh Abbedi, hvor han ligger begravet.

Nu er den lange Regn endelig hørt op; jeg har taget mig en Tur oven paa den elektriske Sporvogn ned forbi Udstillingen. Den ligger i en stor Park, Kelown Park, og ser imponerende ud. Paa Vejen saa jeg i en Gade et helt Musikkorps fra Frelsens Hær; Hornmusikken lød godt, i andre Gader prædikede andre Folk uden Uniform.

En Ting endnu: Skotterne er høflige og opmærksomme mod Damer. I Begyndelsen forbavses man; men man vænner sig til det. Kommer man ind i en Jærnbanevogn, hvor Pladserne er optagne, rejser en eller anden Herre sig straks op og gaar udenfor; paa Sporvogne er det lige saa. Jeg kom i Aftes ind i en Kirke, øjeblikkelig blev der af en ung Herre rakt mig Bibel, Salmebog og Bønnebog, alt opslaaet.

Glasgow, d. 23. Juni 1901.

Eline Hansen.

Fra Uge til Uge.

Den Suhr'ske Husmoderskole havde forleden Besøg af Borgmester, Konferensraad Borup, Raadmand Marstrand, Vice-Skoledirektor Rolsted, Borgerrepræsentationens Formand. Hr. cand. phil. H. Trier og en Del af Borgerrepræsentationens Medlemmer med Damer.

Ud af Buret.

Af F. W. Robinson.

(Cosmopolis).

(Fortsat.)

Der stod hun altsaa udenfor og saa ned ad Strædet, som var lige ved en Hovedgade, hvor Omnibusser, Arbejdsvogne og andre Vogne rumlede afsted. Hun stod der som et andet frist Menneske! Da det var Vinter, havde hun Kyse paa og et tærnet Sjal over sin Bomuldskjole; hun var ligefrem klædt paa til at gaa ud. Dersom nogen havde kaldt paa hende, var hun øjeblikkelig kommen ind igen; men aa — det var saa morsomt at staa her, uden for Fængelsmuren og vide, at ingen anede, at der var en af Fangerne sluppen ud! Hun følte, hvor hun vilde ryste af Latter, naar hun om lidt saa Vogternes forfærdede Ansigter; de vilde hverken skænde eller sladre, for de vilde selv komme i værre Fortræd end hun, om det blev opdaget. Hun tog et dybt Bredt til af den fri, friske Luft, som helt berusede og overvældede hende. Nu kunde hun ikke tænke paa andet end Hjemmet i Fraser Street og Jim og Bessie — som hun kunde faa at se altsammen inden en Time i Stedet for at vente lange Maaneder igennem, dersom hun bare skyndte sig.

Op afsted gik det! Væk var Lucy Dulvers. Fængselsporten blev slaaet til og laaset, hørte hun, før hun var kommen mange Skridt bort. De derinde havde helt glemt hende i al den Forstyrrelse, og hun slap om Hjørnet uden at møde nogen, som kendte hende. En Omnibus, som kørte til

Støt Indsamlingen til et

„Herberg for hjemløse Kvinder“,

hvis snarlige Oprettelse er paatrængende nødvendig. Bidrag kan tilsendes undertegnede. Herbergets smaa Bøsser til Indsamling af Smaamønt kan rekvireres tilsendt portofrit ved skriftlig Henvendelse til

Vibeke Salicath, Valborg Andersen, Aaboulevard 9, 3. S., Holmens Kanal 22, Kbhvn. V. Kbhvn. K.

Enhver, som ikke kender

»Lys over Landet« — Ugeblad for frisindet Kristendom (Pris 1 Kr. Kvartalet) — kan faa Bladet paa Prøve i Juli Kvartal, mod at indsende 25 Øre pr. Postanvisning til Ekspeditionen,

Gothersgade 129. Kbhvn. K.

Naturforskning og Almendannelse.

Foredrag ved Fysiklærermødet i Juli 1900 af Jacob Appel. (Sluttet.)

Deres Metode er, hvad jeg vil kalde den almindelig historiske. Men jeg vil strax tilføje, at der her ikke i første Linie er Tale om en kronologisk Fremstilling af Fysiken; meget mere kan den karakteriseres derved, at den ikke alene medtager Instrumenternes og Forsøgenes Historie, men bringer disse i Forbindelse med en Fremstilling af de Mænds Virksomhed, som har udtænkt Apparaterne og ordnet Forsøgene. Derved kommer Undervisningen til at omfatte de ledende Ideers Udvikling, og Eleverne føres til at genopleve de grundlæggende Opdagelsers Fremkomst, og dette er af største Betydning, thi selv om Verden i sin Helhed skrider fremad, maa Ungdommen dog stadig begynde forfra og som Enkeltmennesker leve

Verdenskulturens Hovedbegivenheder om igen» (Goethe).

Blandt Talsmændene for en saadan Undervisning i »historisk Fysik« kan jeg nævne to tyske Gymnasie-lærere, Professor Fr. Pietzker i Nordhausen og Karl Albrich i Hermannstadt, der begge i Skoleprogrammer fra 1894 har udviklet deres Tanker om Sagen og givet Prøver paa, hvordan de praktiserer Undervisningen. Men længe før dem har som bekendt Professor la Cour her i Askov paa den udvidede Folkehøjskole undervist i »historisk Fysik«.*

*) Der foreligger allerede fortrinlige Hjælpe-midler for Lærere til at udarbejde en historisk Fysikundervisning. Særlig vil jeg nævne Professor ved Wiens Universitet E. Machs udmærkede Bøger, navnlig hans Meknik og Varmelære, hvori han har givet en Fremstilling af de ledende Ideers Udvikling angaaende disse Afsnit af Fysiken. Fremdeles Oliver Lodges Værk: »Pioneers of science«, W. Ostwalds: »Elektrochemie« og i Sammenhæng hermed Thorpes: »Essays in chemical history«. Naar hertil føjes de mange gode »Fysikens Historier«, som findes, har man fyldegt Materiale til Hjælp ved Undervisningen.

Jeg kunde tænke mig, man vil indvende, at der umuligt kan blive Tid til at praktisere en saadan historisk Undervisning i Fysik, og at den i hvert Fald kun kan tænkes indført paa Bekostning af den strængt eksakte Undervisning.

Hertil vil jeg svare: Gør et Forsøg, og døm saa. Men husk paa, at i den almindelige Undervisning gælder det absolut ikke om at faa alt muligt med, men om at skelne mellem det væsentlige og det uvæsentlige, og hertil faar man en fortrinlig Hjælp i den historiske Fremstilling. Denne opfordrer nemlig stadig til at søge Udviklingstraadene og skærper Sansen for det væsentlige; derved vil der spares Tid. Hvad den eksakte Undervisning angaar, da kan den lige saa vel trives eller forsømmes her som ved en uhistorisk Metode; i begge Tilfælde afhænger det udelukkende af Læreren.

Endelig fører den historiske Metode Eleverne til en virkelig Forstaaelse af Forskningens Arbejdsmaade og vænner dem til at spørge om Sammenhæng og Udvikling. Selv